HUGO DE SANCTO VICTORE. EXCERPTA
3. Viertel 12. Jh. Seite 36r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

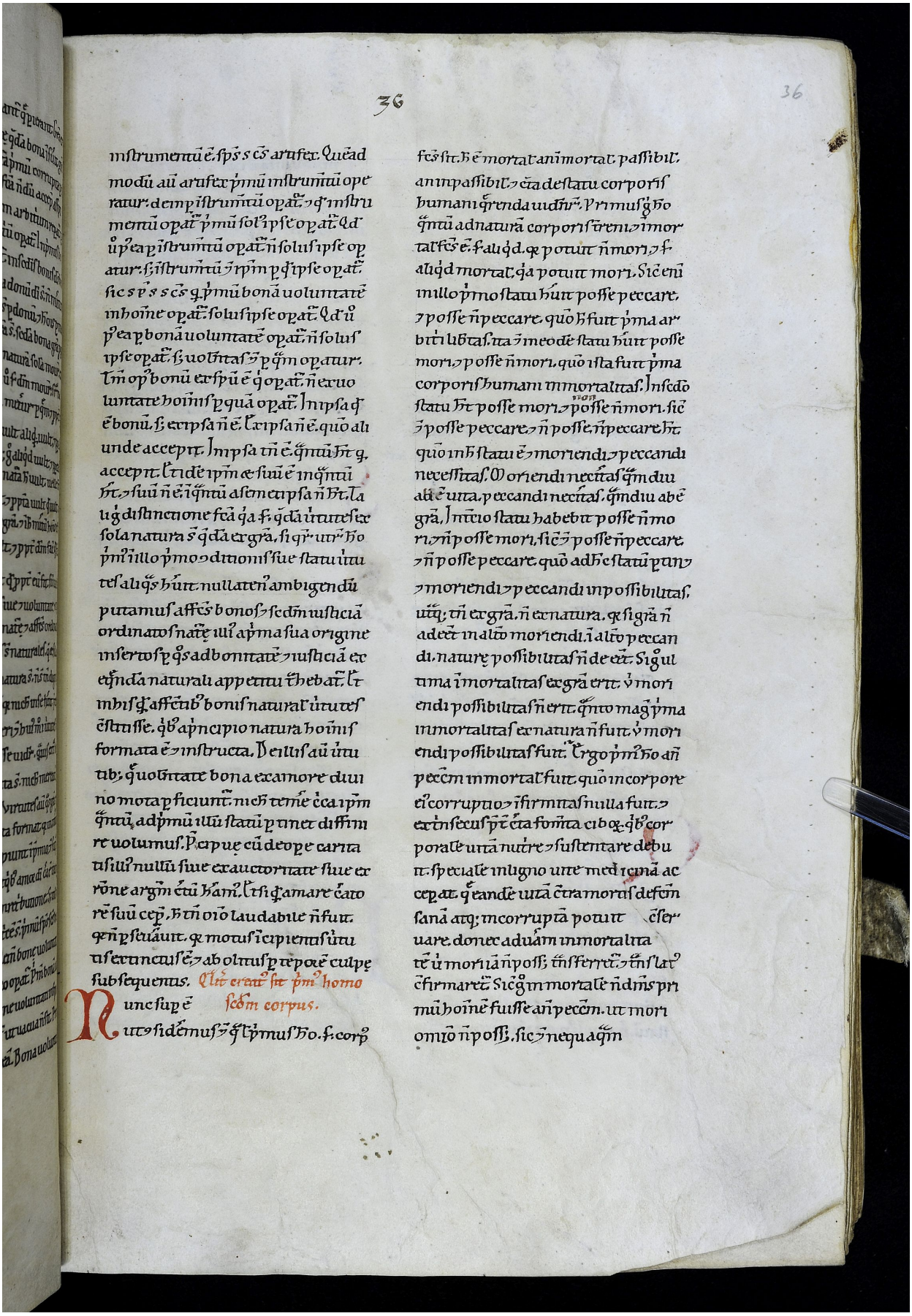

instrumentū ē. sp̄s s c̄s artifex. Quēad
modū aū artifex p̄mū instrumētū ope
ratur: de inp̄ istrumētū opat̄. ⁊ q̄ instru
mentū opat̄ p̄mū sol' ipse opat̄. Qd̄
ū p̄ea p̄ istrumētū opat̄. n̄ solus ipse op
atur. s; istrumētū ⁊ ip̄m p̄ q̄ ipse opat̄.
sic s p̄ s s c̄s q̄ p̄mū bonā uoluntatē
in hoīne opat̄. solus ipse opat̄. Qd̄ ū
p̄ea p̄ bonā uoluntatē opat̄. n̄ solus
ipse opat̄. s; uolūtas ⁊ p̄ q̄m opatur.
Tm̄ op' bonū ex spū ē q̄ opat̄. n̄ ex uo
luntate hoīnis p̄ quā opat̄. In ipsa q̄
ē bonū. s; ex ipsa n̄ ē. Ex ipsa n̄ ē. quō ali
unde accepit. In ipsa tn̄ ē. q̄ntū h̄t q̄
accepit. Et idē ip̄m ꝯ suū ē in q̄ntū
h̄t. ⁊ suū n̄ ē. i q̄ntū a se metipsa n̄ h̄t. Ta
li g̃ distinctione fc̄a q̄a s. q̄dā ūtutes ex
sola natura s̄ q̄dā ex grā. si q̄r utr̄ h̄o
p̄mi illo p̄mo ⁊ditionis sue statu ūtu
tes aliq̄s h̄uit. nullatenꝰ ambigendū
putamus affc̄s bonos ⁊ sc̄dm iusticiā
ordinatos nat̄ę illi a p̄ma sua origine
insertos p̄ q̄s ad bonitatē ⁊ iusticiā ex
eq̄ndā naturali appetitu t̄hebat̄. Et
in his q̄ affc̄tib' bonis natural' ūtutes
c̄stitisse. q̄b' a p̄ncipio natura hoīnis
formata ē ⁊ instructa. De illis aū ūtu
tib; q̄ uolūtate bona ex amore diui
no mota p̄ficiunt̄. nichil temē c̄ca ip̄m
q̄ntū ad p̄mū illū statū p̄tinet diffini
re uolumus. P̄cipuę cū de op̄e carita
tis illi' nullū siue ex auctoritate siue ex
rōne argm̄ c̄tū h̄am'. Et si q̄ amare c̄ato
rē suū cep̄. h̄ tn̄ oīo laudabile n̄ fuit.
q̄ n̄ p̄seuauit. q̄ motus i cipientis ūtu
tis extinctus ē. ⁊ ab oltus p̄ tepore culpę
subsequentis. Qlit̄ creat' sit p̄mi' homo
sc̄dm corpus.

Nunc sup̄ ē
ut ⁊ sidēmus ⁊ q̄ l p̄mus h̄o. s. corp'

fc̄s sit. h̄ ē mortal' an i mortal'. passibil'.
an inpassibil'. ⁊ c̄ta de statu corporis
humani q̄renda uidn̄r. Primus g̃ h̄o
q̄ntū ad naturā corporis t̄reni ⁊ i mor
tal' fc̄s ē. s. aliq̄d. q̄ potuit n̄ mori. ⁊ s.
aliq̄d mortal'. q̄a potuit mori. Sic enī
in illo p̄mo statu h̄uit posse peccare.
⁊ posse n̄ peccare. quō h̄ fuit p̄ma ar
bitri libtas. ita ⁊ in eodē statu h̄uit posse
mori. ⁊ posse n̄ mori. quō ista fuit p̄ma
corporis humani inmortalitas. In sc̄do
statu h̄t posse mori. ⁊ non posse n̄ mori. sic
⁊ posse peccare. ⁊ n̄ posse n̄ peccare h̄t.
quō in h̄ statu ē ⁊ moriendi ⁊ peccandi
necessitas. Moriendi necitas q̄m diu
ab ē uita. peccandi necitas. q̄m diu ab ē
grā. In t̄cio statu habebit posse n̄ mo
ri. ⁊ n̄ posse mori. sic ⁊ posse n̄ peccare.
⁊ n̄ posse peccare. quō ad h̄c statū p̄tin ⁊
⁊ moriendi ⁊ peccandi inpossibilitas.
utq; tn̄ ex grā. n̄ ex natura. q̄ si grā n̄
adeēt in alt̄o moriendi. i alt̄o peccan
di. naturę possibilitas n̄ deēt. Si g̃ ul
tima i mortalitas ex grā erit. ⁊ mori
endi possibilitas n̄ erit. q̄nto mag' p̄ma
inmortalitas ex natura n̄ fuit. ⁊ mori
endi possibilitas fuit. Ergo p̄mi' h̄o an̄
pecc̄m inmortal' fuit. quō in corpore
ei' corruptio ⁊ i firmitas nulla fuit. ⁊
ex t̄n secus p̄t c̄ta fomēta cibo q̄. q̄b' cor
porale uitā nutr̄e ⁊ sustentare debu
it. speciale in ligno uite medicinā ac
cep̄at. q̄ eandē uitā c̄tra mortis defc̄m
sanā atq; incorruptā potuit c̄ser
uare. donec aduām inmortalita
tē ū moriā n̄ poss; t̄nsferret̄. ⁊ t̄nsl at'
c̄firmaret̄. Sic g̃ in mortale n̄ dm̄s pri
mū hoīnē fuisse an̄ pecc̄m. ut mori
o mīo n̄ poss;. sic ⁊ nequaq̄m